

Nr. 18.

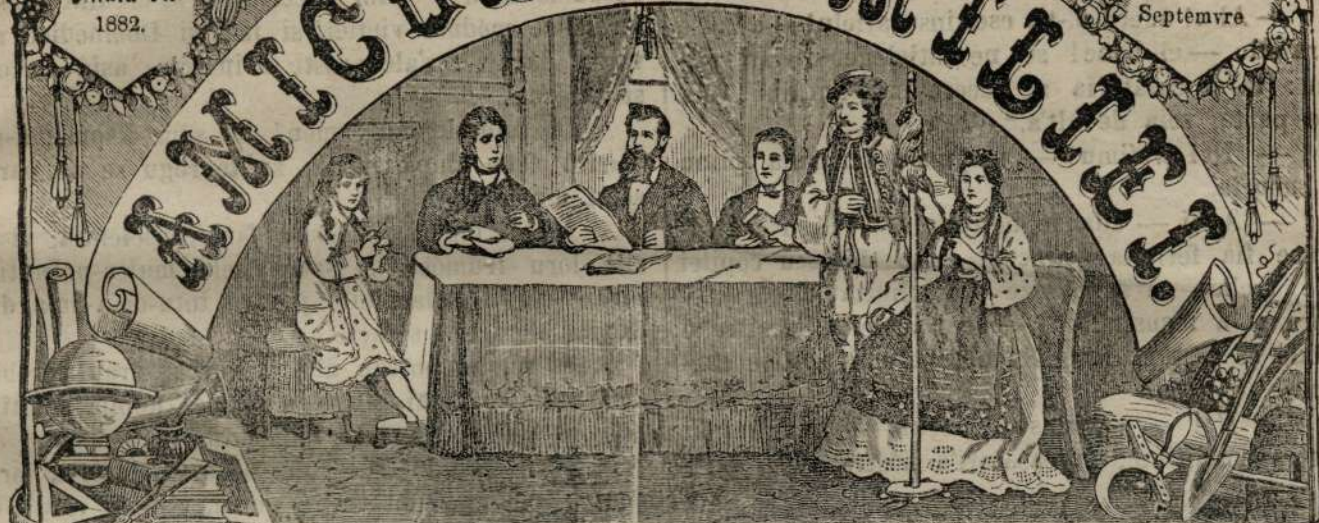
Anulu VI.
1882.

Gher'ă

15/27

Septemvra

AMICULU FAMILIARU

Apare in 1/13 si 15/27 di a fie-carei lune. — Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pre unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

POESIA si PROSA VIETIEI.

— Schitia. —

Ea era frumoasa, si elu era frumosu, amendoi teneri si bine educati.

Pre copila o chiamo Julia si pre elu Silviu. Ea era avuta, si elu era seracu.

Candu o-a intelnitu mai antaiu, ea era abia de 14 ani, nuri de nevinovatie o adumbriau — dar' frumseti'a si inocinti'a ei, ochii ei negrii plini de poesia si de amoru: l'a facutu se nu o mai uite.

Si-apoi au trecut doi ani, — nu s'au vedutu, nu si-au scrisu, dar' nu s'au uitatu.

Ea gandia adese-ori la elu; si elu... nu pote se-o uite!

In fine elu 'si absolvu studiele, si alerga cu neastemperu la frumoasa copila.

— S'a sclimbatu ea ore multu de-atunci? — se intrebau elu pre cale. — O! atunci era mica si nu avea parechia, adu... nu va ave seamenu.

La acea ca ore mai aduce-si aminte de elu frumoasa copila? ore mai iubescel-u? — nu vrenici se gandesca, — nu-i venia nici aminte se mai gandesca.

S'a opritu la pol'a codrului, sub uriasi'a stanca Seracinu — cea mai frumoasa dora in Carpatii ostici.

Pre vefulu ei canta unu pastoriu din flueru o doina... ce-ti implea anim'a de doru si dragoste

— Ce frumosu e a traia aici! — 'si dicea elu — se gusti aerulu prospetu, se te delectezi in

frumsetiale naturei si se o iubesci pre ea... Domne! ai creatu tu ceva mai frumosu si mai sublimu in lume?

Pastoriulu inca canta pre culme, si oile pare ca asculta canteculu lui.

Si elu asculta, privindu pierdutu in undele isvorasiului de langa sine, pana ce pre nesemtite ochii i se ingreunara si adormi.

Si in mediloculu somnului o vediu pre ea si era asi de frumoasa si asi de iubitoare.

I-se para ca i sioptesce vorbe dulci si cu man'a-i tremuranda — desmierda fruntea lui.

Si candu se tredi din frumosu-i visu, pastoriulu 'si incetase canteculu, si oile pasceau imprasciate prin poiene.

Si apoi porni mai departe si se totu duse si o afla, si era asi de frumoasa, multu mai frumoasa decatu cum si-o inchipuise.

Ambii se privira in tacere, — ore ce gandi au ei — de nu poteau se vorbesca?

Elu gandia: Domne! catu e de frumoasa!

Si ea gandia: Domne! catu e de frumosu!

Si gandindu asi, anitele si ochii loru 'si vorbiau in taina o vorba dulce si neintielasa, vorba cea de dragoste.

Si asi era de dulce acea vorba, incatu ei in veci nu o-ar' fi intreruptu, deca nu se audia in departare: vorba aspra si impunatoare a betranului preotu:

— De unde baiete! si ce cautu pre la noi? intrebau scrutandu betranu.

— Sum din lume — respunse tenerulu confus — și am alergatu se întélnescu ursit'a mea, copil'a visurilor mele. O-am aflatu în urma, și vînu a-ti cere mân'a ei.

— Aha! adica d.-t'a esci insuratielu! — adause betranulu, — ei bene! se ne întielegemu dar' pușinu: la o casatoria se recere mai antâiu „voia de-o parte, voia de alt'a.“

— Noi voîmu! — respunse tenerulu plinu de bucuria.

— Apoi — adause betranulu — că o casatoria se fia fericita, precum eu o dorescu copilei mele, trebue se se baseze pre affinitatea caracterelor și a însușirilor, — se fia de o pozițiune sociale și cultura intelectuale baremi aprópe asemenea.

— Noi — respunse tenerulu — intr'unîmu acesteia condițiuni, și casatori'a nóstra va fi fericita...

— Tóte suntu bune — 'lu intrerupse betranulu — mai lipsesce un'a din condițiunile esentiale: din ce familia esci și ce zestre ai? că-ci eu dáu copilei mele o avere de aprópe dóue-dieci mfi.

Ambii teneri 'și plecără ec'hii, — ea tremurá de nerabdare, și elu devení palidu cá mórtea.

Apoi elu reculegéndu-se respunse: — Sum din sênulu poporului, din marea și respectat'a familia „poporu“ — am capitalu mintea și brașiale mele, acesteia și anim'a mea, le dáu zestre miresei mele.

Inse betranulu care gândiá că cu maritarea fiicei s'ale va împarechiá dóue averi — audiéndu vorbele tenerului, se încruntá de mânia, apoi adause:

— Cu acestu capitalu nu vei fi nici odata bogatu, și copil'a mea nici odata nu-ti va fi soție, vediti dar' de drumu baiete! lumea e mare și fete suntu multe, dar' nu esci de noi...

— Dar' noi ne iubimu — adause tenerulu, — și nu vremu se ne despartîmu.

— Iubire! secaturi și nebunî, — iubire... ce este iubirea? D.-t'a nu ai decátu numai iubire și seraciá. O! me miru multu: cum mai și gândescu la casatori'a cei ce suntu seraci cá si d.-t'a, — cu ce va tiené o femeia unulu cá acel'a, care nici elu nu póte traí?...

— D.-t'a uiti — respunse tenerulu indignatu pâna în adênculu animei s'ale, — că eu am o condițiune și unu venitoriu, cá în urma nu am venitu se te petiescu nece pre d.-t'a nece miile d.-t'ale, eu ceru pre Juli'a, pre ea o ceru fara zestre — și doi teneri sanatosi și în potere ori și candu potu se traiesca în lume.

— Da, da, scîu frumosu-povestitoriu meu domnu, cá voi suntuți în stare, a bağá în capulu

unei copile și acea credinția svênturata: cá cei ce se iubescu — potu traí și numai cu dragoste.

— Da! — respunse Silviu — cei ce se iubescu sinceru; — din sinceritatea și credinția loru isvoresce modulu vietiei, și însu-si Domnedieu revêrsa darurile s'ale preste o însociere asiá sincera și cerésca.

Destulu domnulu meu! nu sum dispusu a-mi maritá fêt'a dupa d.-t'a, și te rogu se ne parasesti numai decátu.

Ambii teneri remaserá fara conscientia, visurile loru frumóse, și sperantiile multu-promitiátóre — eráu zadarnicite pentru totu-de-a-un'a din caus'a afurisitei seracié.

Ei numai poteáu díce o vorba, eráu sdroboti amaru în cea mai gingasia și mai nobila sêmțire „amoru pierdutu, viétia pierduta.“

Și betranulu nece nu observá dorerea loru, pentru elu amorulu erá o nebunîa, — o viétia ce elu nu-si aducea amente se o fi traitu; — ér casatori'a o socotéla preste care treci usioru dupa ce ai resolvatu cestiunea zestreii.

Și tenerii inca totu eráu în tacere; — elu o priviá cu amoru și compatimíre, și ea plecându-si ochii, lasá se curga o lacrima — cea mai amara lacrima ce a versatu iu viétia.

Cenev'a vediendu-i în ace'a pozițiune ar' fi trebuitu se esclame: Dómne ce mai parchia dragalasia voru fi ei în lume.

Și cu tóte acesteia cine scie ce le pastréza venitoriu; voru fi ei óre fericiti în viétia?

Póte dá! și póte ba!

Betranulu erá unu omu practic, elu scia bene: cá la o copila asiá frumósa și cu atât'a zestre se voru imbulzi petitorii.

Éta dar' pentruce disè sermanului Silviu se-si védia de cale.

Și elu ar' fi mersu și nu ar' fi mersu; — i veniá cu greu cá betranulu 'lu considerá asiá de pușinu față cu zestrea fiicei s'ale, — și ér' i veniá asiá de giele vediéndu lacrimi în ochii frumósei copile.

— O! nefericite betrane! — esclamá elu — pentruce ti-a daruitu ceriulu unu asiá angeru de copila?

Apoi adresandu-se catra ea, cu o vóce plina de dorere i díse: — Adio frumós'a mea iubita, Julio, copila draga, adio!

Și ochii loru se mai întélnira odata, și vorb'a loru erá o plângere fara sperantiá.

Și nu poteáu nece unulu se-si díca vre-unu cuventu, făr' numai gândiáu, — Dómne! óre ce gândiáu?

Elu gândiá: Dómne! de ce nu-su și eu avutu!? Si ea. gândiá: Dómne! de ce nu-su și eu seraca!?

Si-apoi elu a pornitu.

Pre frumós'a stânc'a Seracinu cântá pastoriulu din flueru, si oile i ascultáu cânteculu.

Se odichni unu momentu la acel'asiu isvoru, si in sênulu lui luptáu sêmțirile celea mai frumós'e si celea mai dulci — cù cea mai amara prosa a vietiei.

* * *

E óre viéti'a poesia ori prosa?

Dupacum omulu viséza ori e desceptu.

Candu visezi — viéti'a e o poesia, — dulce ori amara, ea 'ti pare frumós'a, si candu te-ai desceptatu stâi faċia cu realitatea, ce adese-ori e ingrozitóre — in totu casulu inse prosaica, de totu prosaica.

Va se dîca a traí in visuri si sperantie, a croí planuri despre unu dulce venitoriu si o viéti'a asiá dupa cum numai ti-o poti inchipuí si dorí — éta poesi'a vietiei.

Indata ce ai inceputu a realisá acelea proiecte efemere, a gustá din placerile, cu cari órecum te-ai indatinatu, dorindu-le si inchipuindutî-le — o! atunci numai vedi: cá viéti'a nu e o poveste ci o realitate, si cá realitatea e cu multu mai disarmonica si mai comuna — adeca o prosa, o adeverata prosa.

Cu câteva óre mai inainte stá elu lâng'a acestu isvoru — pierdutu in mîi de gânduri si ilusii dulci, pre stânca cantá pastoriulu, si oile par' cá ascultáu cânteculu lui.

Asié si acuma, pastoriulu cânta pre culme, si oile asculta cânteculu lui, si elu stá lâng'a acel'asiu isvoru, fruntea lui obosita se pléca pre mán'a s'a; óre aude elu si sêmețe cev'a? Mai inainte traia elu in cea mai dulce armonia cu sêmțirile lui, — rezultatulu toturoror concludiuniloru s'ale consuná cá aspiratiunile si dorintiale animei lui dându resfrangeri poetice: acum iuse stá faċia cu realitatea; — in sênulu lui sêmțirile si sperantie le sdrobite dáu accente disarmonice, elu vede cá nu e si nu póte fi asia cum 'si inchipuíse, si anim'a i se frânge de dorere — cu atátu mai vêrtosu cá elu nu erá pregatitu spre asié cev'a, si acum de-odata a remasu chiar' si fora de sperantia... Éta pros'a vietiei si viéti'a prosaica.

Si elu totu cautá in undele isvorasiului, cá si cum ar' vré se afle ilusiale pierdute.

Si isvorasiulu par' cá i spuse cev'a, cev'a amar, cá-ci faċia lui deveni trista si posomorita.

Apoi a pornitu mai departe, cu dorulu in anima si cu dorerea pre faċia.

E óre viéti'a: poesia ori prosa?

Se iubesci o copila frumós'a cá amorulu si se ffi iubitu de ea — se petreci unu momentu, unu singuru momentu — lâng'a sênulu ei, pierdutu cu privirea in ochii ei frumosi si dulci, cá bucuri'a

dulce: poti se-ti inchipuesci cev'a mai poetica — o mai mândra poesia!?

Si óre apoi, déca in loculu iubirei fara margini, tî se va prestá ura si chiar' dispretiu, ori vei fi alungatu cu necrutiare de lâng'a dulcele-ti idealu, candu te-ai convinge cá casatori'a a ajunsu la gradulu celu mai de josu de specule si interese, si cá sagét'a lui Cupido — sburdalniculu si dragalasiulu copilu, — adi este portata de boi si vaci si de prostulu materialismu.

Poti-ti inchipuí cev'a mai prosaicu — o prosa mai séca si mai sarbeda? veti dice póte: — dá, pros'a t'a!

Ei bene, amabile cetitore! lasu eu cá-i cá sarbeda pros'a mea, pentru ca tóte suntu asiá, cáte suntu adeverate si nu mintiuni, indata ce in o scriere schimbi colorile si intortoci la mintiuni, o! atunci nu te poti indestulu mirá cá ce mai scriere frumós'a!

Eu inse dreptu se ve spunu am affatu in lume multe lucruri cu totulu contrari descrierei lor.

Am cetitu odata — nu sciu unde — cá ce frumós'a si dulce e viéti'a de pastoriu, cá nicairi nu se póte unu omu sêmțí fericitu cá pre unu vêrvu de munte, in giurulu unei turme de oi, se-ti radimi cotulu pre maciuca, se cânti doinicu din flueru se alergí cu ochii departe preste lume — si oile se pasca, ori se asculte doin'a t'a.

Si apoi eu inca am alergatu multu dupa fericire, — numai cá precându eu erám pre vêrvulu muntiloru, ea impreuna cu noroculu me cautá preacasa si din contra; nu ve miráti dar' cá in o dí mi-a venitu ce mi-a venitu, si am pornitu la munte se me facu pastoriu de oi.

Si me-am totu dusu pâna ce am auditu unu flueru de ciobanu, despre care unu glumetiú 'mi spuse, cá inca cá copilu tatalu-seu i taiá unghiele pre gaurele fluierului — cá se nu aiba séménu in lume.

Si dicea asiá de frumosu de mi-am uitatu pre o clipa de lume si de mine.

Si apoi me-am apropiatu de elu si i-am spusu in câteva vorbe scopulu meu, cá adeca: vréu se fugu de lume si se me facu pastoriu in munti.

Betrânulu pastoriu zimlí cu bunavointia apoi 'mi díse: hei Domnule! nu-i codrulu de éi cá d.-t'a, lasa-te de acestu gându, cá-ci e impreunatu cu multe neplaceri...

Apoi se adênci in gânduri, si din cându in cându scotea nisee acorduri doinice de tî se ducea anim'a.

Eu inse am remasu neclintitu in hotarirea mea, si in urma betranulu trebui se me primésca.

Am luat u o gluga pe umeri, o bâta si unu flueru in mâna si haide copile dupa oi.

— Mosiu Pâravu — asiá se numiá betranulu pastoriu — 'mi díse: baiete! se fi cu grigia si de séra se tragi la têrla — colo dupa stâncă.

— Lasă pre mene mosiu Pâravu, i respunsei cu mandrie — plecându cu turm'a prin codru.

In demaneti'a a trei'a, ceriulu se acoperi de nori, fulgerá si trasniá — me departase-mi de stâncă, si nu sciu cum, me aflám bene.

De-odata porni o plóia, — vèsduhulu mugeá cá unu iadu, si erá unu intunerecu de nu-ti vedeái mân'a.

Oile sbieráu imprasciate, eu numai sciám unde me affu, de e di ori nópte, si numai sciám de mene.

Plóia me udáse pân' la piele, si ventulu urlá selbatecu de-ti inghiatiá sangele.

Si trasnetele dáu unu resnetu atátu de selbatecu de te cuprindea gróza, si bradii aprinsi loviti de trasnetu, ardeáu cá o facla de resina — in unu conductu funebralu. — Tiene-te Vasíle! 'mi díceám, ori nice nu-mi mái poteám díce.

Ce sublimu si ce infórtoriu! gandiám in mene, si inca am mái gânditu cev'a...

In diu'a urmatória disei remasu bunu lui mosiu Pâravu, ceréndu-mi iertare cá-lu parasescu la anulu din trei díle, dar' apoi i am dísu: vedi d-t'a mosiu Pâravu! eu nu sum dedatu cu plóia si cu trasnete, si apoi inca ce mái trasnete, de siepte ori cá pre la noi.

— Se mergi cu bine! 'mi respunse mosiu Pâravu zimbindu — se nu uiti inse pretine: „cá in lume fie-care cu maestri'a lui.“

Da! am fostu pastoriu trei díle, si nu mai dorescu se fíu.

Me-am convinsu inse si am vediutu cu ochii ce mái mintiuna sustienu sermanii poeti si visatori, candu lauda si-ti descriu cu péna de auru acestu traiu in sene destulu de dulce si destulu de amaru.

Si-mi vínu amente cuventele iubitului meu G. M. Alesandrescu:

..... inca n'am gasitu
Unu pastoriu cá in idile, unu ciobanu de pismutu;
Si nu sciu cum in vechime, atati mari biruitori
Paraseáu avere, slava, si traiáu intre pastori; —
Dar' adese-ori poetii lucrurile zugravescu
Nu precum suntu in fientia, ci cum sf le 'nchipuescu.

Dar' se me intorcu la vorb'a mea:

E óre viéti'a poesia ori prosa?

A fi pastoriu pre munte, a te radiemá cu cotulu pre maciuca, a cântá doinicu din flueru si a alergá cu privírea preste lume si, cá sioimulu sumetiú si cu dragu a stapéni unu codru, e intru adevéru cev'a poeticu; — a sgriburí inse in o scorbura, ori a alergá impleticindu-ti-se petiórele printre sghialuri, udu pána la piele, in fulgere si trasnete,

si de ce? cá se-ti cáscigi una bucata de páne: éta pros'a vietiei, si viéti'a cea mai amara.

* * *

Trecuse unu anu dela celea amentite, — pre Juli'a o aflamu maritata: D-n'a Depravatianu, ér' pre nefericitulu teneru Silviu calugaru in o manastire, sub numele de Teodoru.

Pre Juli'a o maritase tatalu-seu cu de-a-sil'a dupa unu advocatu avutu, inse petrecutu cá o cicóre, si de-atunci veseli'a si zimbírea numai pâr-gueseu pre busale ei, — s'a ofelitu serman'a copila!

Si Silviu inca s'a schimbatu cu totulu, o barba lunga si in disordine, in care prea tempuriu luccescu semnele betranetiei — unu omu pierdutu pierdutu pentru tóte vietile.

Chili'a lui e mai puginu decátu simpla, deasupr'a patului atérna o icóna „sant'a Julia“ — sermanulu omu!

O! si câte casuri de acestea nu mai suntu prin lume, ce nenorocire si ce mai prostia.

A te maritá dupa cine tu nu iubesci, si a te celibá din caus'a unei femei: ce mai secaturi!

Hei! asié vorbimu cu totii, si apoi mâne facemu alt'cum.

Amorulu e unu sémtiu neesprimaveru si neintielesu, elu schimba cu totulu, sdrobescu si vescediesce, si pre urm'a lui remane: neintielegere si deceptiune.

Séu ce e amorulu? — elu subjuga o lume intréga si cá unu despotu lovesce fără crutiare chiar' si animile celea mai sincere si mai inocente.

Me voiu oprí aici; nóptea uitarei se se scóbore preste acesti doi nefericiti, se-si uite de ei lumea, si ei se-si uite de trecutul lor; si candu incretiturele lungi de pe fruntea lor se voru incercá ale povestí de suveniru din díle trecute — o! atunci se-si rida de copilaria si se nu-i mai dóra.

* * *

E óre viéti'a poesia ori prosa?

Copilaria e poesi'a vietiei, atunci candu traiesci in vrést'a visuriloru si a ilusiuniloru, atunci creaza omulu poesi'a vietiei s'ale.

Juneti'a in cele mai multe casuri e o tragedia, o lupta pentru realisarea visuriloru si ilusiuniloru — ce adese au sburatu demultu, candu apoi te descepti in demaneti'a realitatiei, si vedi cá totulu fú o nalucíre, si cá ce ti-a remasu e inspaimentatoriu, e o prosa, o adevérata prosa.

Mai e viéti'a adese-ori o comedia, o adevérata comedia — si omulu unu comediantu.

Vai inse atunci cându viéti'a e unu pamphletu, si omulu... o batjocura!

V. B. MUNTENESCU.

VISULU DOCHIEI.

Poema dramatica.

(Urmare.)

Romani'a

Dar' urmasii lui pastreza si-astadi sânt'ai pomentre;
A loru fapte amentî-voru a stramosiloru marire.

Dochi'a

Si 'n sfêrsitu ce 'mi pasa deca creatur'a omenesca
E nerecunoscătoare! Consciint'a-mi romanésca
Spune că eu detori'a pâna 'n capetu mi-am facutu.

Romani'a

Vremu se punemu în petiôre steagulu nostru celu caduutu;
Insetate suntu de-a 'nvinge legiunile romane.

Dochi'a

Totu asiâ Mihaiu luat'-a în puternicele-i mâne
Steagulu, si-a intr'unitu pe fruntea lui corônele a trei tieri.
Uriasia încercare pentru omenesci poteri!...

Că se speru, eu nici-odata n'am avutu unu dreptu mai mare
Că 'n acele tempuri demne de-o eterna admirare;

Tôte visele-mi prin trênsulu, că prin farmecu impletite:
Ungurii batuti, Sultarii sfârimati... ostiri sdrobite;

Că în tempii cei de fala pe Romanii toti elu strînge
Ale Daciei antice natiuni de-acelesi sânge

Renascîndu l'acelesi sôre si l'acelesi mari idei

Ah! din ceriuri unde umbr'a-ti locuesce printre diei,
Audiîndu, Trajane, cornulu imbucatu de nemurire,

A t'a binecuventare revarsasi printre ostire.

Cu desperare.

Lasa-me se plîngu, copila, lasa-me se dormu... Oh! nu!..

Tace si apoi reia cu putere:

Voiu se-mi amintescu, copila, si mai multu... Asculta, tu
Se golesc cu voiu pâna 'n fundu-i cup'a cea de-amaratiune.

Romani'a

Spune... Vêrsa coala 'n sinu-mi chinulu care te repune.

Dochi'a

Mihaiu mortu, atunci'a érasî ceriulu ni s'a 'ntuneçatu.
Că se fimu loviti atât'a ce am gresitu, dieu n'nduratu!

Că Sisifu, noi ani o mie, începîndu din josu din vale,
Am pusu umeri în stânca si am rostogolitu-o 'n cale

Catra culmea întrevéduta, noi poporulu celu atletu,
Resuflandu abia, si totusiu inaintandu incetu... incetu,

Am urcatu-o pâna 'n muche inderetnic'a povara,
Sub unu sôre de focu, care ne topea cu a lui para!

Din mâni, pepturi curgea sânge; dar' curagiulun'am pierdut.
Ajunseramu pân' în crescutu si 'n isbanda am crediutu.

În sfêrsitu, candu asiediásemi susu pe muche gréu'a stânca,
Sôrtea ne-a imbrâncitu de-odata în prapasti'a adênca.

Sdrobotu în a t'a cadere, o poporulu meu iubitu,
A t'a anima viteza nu s'a desnadajduitu!

Fără a ne plînge, mândri de 'ncercat'a nôstra viétia,
Otielindu a nôstre animi, otielindu a nôstre braçie,

Intr'unu nou aventu puternicu, sdrobotu sub povér'a grea,
Inca si impotriv'a sôrtei ne încercamu a luptá!

Vingatori si 'nvinsi într'un'a!... luptâ 'n umbr'a sustienuta,
Si în care dreptulu nobilu cade sub puterea bruta;

Sufletulu numai resista la destinulu celu fatalu,
Că si vasulu ce se frânge aruncatu din valu în valu...

Romani'a

Am vediutu acele dile si adi inca suferu, mama.

Dochi'a

Pentru dilele-mi betrane fû o jale peste séma!
Si atunci rogat'am ceriulu, că se potu mori într'ascunsu.

Cu amaratiune,

Biruiti fuseramu numai, inse nu erá de-ajunsu;
Catâ se se prelungiesca agoni'a-ne amara;

Preste Romanesculu nume numai hula si ocara
Se s'arunce. Vediui tronulu stramosiescu datu la mezatu,

Si strainulu punendu mân'a pe unu sceptru demnu portatu.

A Eroiloru tieréna de talhari fû pangarita,

De anticele ei drepturi natiunea fû lipsita.

Am vediutu p'acosta tiéra navaltre de-unu nou soiu,

Taraîndu coruptiunea cu-a ei valuri de noroiu.

Am vediutu, vediutu marirea cufundandu-se cu onórea,

Pe ceriu nóptea cea mai négra si în suflète orórea,

Omulu din Fanar, în umbr'a astei lungi obscuritati,

Devenindu atunci calaulu sântei nôstre libertati.

Dar' rusine acelor cuarii cu-a loru mâni ucigasie

Au facutu se cada nóptea, jalea p'a nôstre orasie!...

Candu nimicu numai remase în petiôre din trecutu,

Si candu viitoriulu însusi se pareá de totu pierdutu;

Candu vediui că la suflarea inciumata ce palesce

Si corumpe totu ce atinge, Daci'a se naruesce;

Candu vediui că tóta fruntea se pléca sub biciulu crudu,

Si bucata cu bucata, sub unu ceriu si muta si surdu,

Se vindea mosi'a nôstra, se vindea celui strainu,

Remasei incremenita, fulgerata d'alu meu chinu...

Sêmții anim'a-mi sdrobita de desgustu si de rusine,

Si poterile-mi de-odata ca se nimicescu în mine.

Diece secole luptat'am, si inca tare me sêmtiám;

Candu vent rusinea inse se resistitu nu mai poteam!

(Pastréza unu momentu tacerea, apoi re'ncepe cu glasu doiosu.)

Dar' fiindu-câ impregiuru-mi totu erá acum distrusu,

Pentru ce impotriv'a sôrtei inzadaru m'asiu fi opusu.

Ah! pilotulu ce privesce catra stéu'a-i calausa,

Vediîndu pânzele lui rupte de furtun'a cea ursusa,

Lasa cârm'a si pe peptu-i braçiale încrucisiandu,

'Si ascépta ceasulu mortii, valorile ascultandu...

În trecutulú stînsu nimica, nici o radia de scapare,

O Trajanu, Decebalu, Mircea, Mihaiu si Stefanu celu Mare,

Voi ce straliciati odata în resbóiele cumplite,

Voi resboinici fara frica si cu animi otielite,

Tu, atotu-potinte Duce, neadormitu la alu teu postu,

Tu, faimosule Imperate, visulu carui'a am fostu;

O voi toti, vitegi scumpi mie, vediîndu nóptea că sosescu,

Nu mi-ati dísu cu glasulu vostru: Dormi acum, te odichnesce.

V'ascultai, si lasandu loculu ce atâtu am adoratu,

Fâr' a mai privi în urma catra munti m'am îndreptatu.

Singura în pustietatea muntiloru cu fruntea gola.

Ne-avendu într'alu meu sufletu decátu searbada 'ndoiala,

Decátu ura 'nadusita, — mânilé impreunandu,

Me pusei pe plânsu!... Furtun'a s'audiá 'n paduri gemêndu.

Siede pe stânca.

Amintirile iubite ale primaverii mele

S'adunáu gramada 'n giuru-mi cá unu stolu de rîndunele,

Fâlfaindu din aripióre. Audiám unu tainicu glasu,

Care murmura 'n tacerea sufletulu meu retrasu,

Multu mai dulce decátu bórea ce cu frundiele graiesce:

„Dochio, 'mi dícea în glasu-i, chinulu teu te mistuesce;

„Tu bietu sufletu, vin' mai bine la noi pacea a cautá;

„P'ale nôstre moi genunche jalea t'a vomu leganá,

„Impregiurulu teu atât'a umbra vomu intinde noi

„Câ vei dá de totu uitarei încercatele nevoi.

„Vomu preface a t'a nópte totu în rumenite diori,

„Si veghiandu pe lînga tine, 'ti vomu face patu de flori,

„Si-ti va fi mai dulce somnulu decátu somnulu de fetióra...”

Intindiîndu-mi a loru braçie, în rochiti'a loru usióra,

Doi frumosi si mândri angeri lînga mine eu zarîi.

„Eu sumu pacea!“ — „Eu, uitarea!“ dísera.

Eu adormîi.

Am dormit unu veacu în capetu; — si voescu se maf dorm inca.

Romani'a

Atunci cere Aurorei se se stinga în nóptea adênca.

(Va urmá.)

Prim'a ingrigire a prunciloru.

— Reflesiuni igienice. —

Mame de familia, o vóce se redica in interesulu vostru si alu progenitureloru ce le aduceti in lume. Vóue ve adresezu aceste reflesiuni, pe cari cetindule, ve-ti vedé insemnatatea si ve-ti trage profitulu.

Cá medicu, amicu si parinte de familia, vfu astadi a ve aretá avantajiele ce potu resultá din crescerea si ingrigirea copiiloru prin voi insive. Voiu vorbi: 1. Despre lapte, care este alimentulu principalu alu copilului. 2. Despre detori'a mamei. 3. Despre igien'a copilului, si 4. Despre doice.

I. Natur'a a ingrigitu se dea copilului o hrana pe care se o póta luá si care se contie intr'ens'a tóte elementele necesare pentru intretinere si crescere; — acest'a este laptele, care este unu alimentu complectu.

Laptele este unu licidu secretatu de glandele mame ale femeiei; este prim'a hrana a copilului si trebuie a formá bas'a alimentatiunei s'ale in totu tempulu primei s'ale etati, adeca pâna la intiercare.

Elu este opacu albu, cev'a viscosu, de unu gustu dulce placutu, de o densitate mai mare cá a apei.

Lasandu-lu cât'va tempu intr'unu vasu, 'lu vedemu cá se deosebesce in trei parti principale: un'a care este de-asupr'a, ce'a ce forméza crema; alt'a, mai antaiu in disolutiune in lapte, se inchéga si forméza caseum (brânza); a trei'a este serum, unu licidu galbeniu, limpede séu fórté puçinu opaliniu, constituitu de ape, contienendu in disolutiune sáruri si o substantia numita sacharulu lactelui. Acestu sacharu alu lactelui dupa câteva zile se transforma intr'unu acidu numitu acidu lacticu, care face cá caseum (branz'a) se se inchiege, si ast'feliu se se separe de serum.

Ast'feliu dér' sacharulu lactelui este care inchéga laptele. Acesta inchegare se mai póte face si candu punemu ori si ce acid in lapte.

Laptele, constatatu cu microscopulu, s'a vediutu cá este formatu de unu licidu in care innóta globule.

Partea licida este apa, sáruri si caseum, ce se gasesce in disolutiune, si sacharulu lactelui.

Globulele lactelui suntu nisce besicutie in intrulu caror'a se afla untulu lactelui si, candu se bate laptele, besicutiele se rupe (crépa) si atunci untulu se deosebesce.

Laptele care se secretéza in cele de antáie zile dupa facere se numesce colostrum; este galbuiu, contiene puçinu caseum si untu, contiene si albumina. Acestu colostrum este necesaru la inceputu, pentru cá are o actiune puçinu purgativa, ast'feliu in cátu meconiulu (primele materii fecale ale copilului) se dá afara.

Laptele de vaca, si mai cu séma de capra, contiene caseina indoitu mai multu decâtu alu femeiei; prin urmare este multu mai greu, formandu in stomacu nesece cuagule tari, care se móia si se sfarma multu mai anevoie decâtu cuaguluii formati din laptele femeiei, care suntu mai moi si mai mici.

Laptele de magaritia contiene din contra puçinu caseum si untu, inse mai multu sacharu, si pentru ace'a este mai bine toleratu, mistuindu-se mai lesne.

Cu tóte acestea, nu potu pune nici o regula generala asupr'a tuturoru acestor'a, cá-ci s'au vediutu destule esceptiuni; dér' asiú poté mai bine dice cá acelu lapte este mai bunu, care convine mai multu copilului, adeca care i place copilului mai bine si cu care elu se hranesce mai multu, crescându si cáscigandu in corpu si fortia.

II. Detori'a mamei catra progenitur'a s'a (copilu.) Mam'a forméza si conduce soçietatea, si famili'a este bas'a soçietatii.

Misiunea cea mai grea, frumoasa si delicata, este in mân'a mamei; cá-ci, pe lâng'a cea de menagera, ea are alt'a si mai nobila: educatiunea si instructiunea. 'Mi aducu aminte cu mare placere ca marele Eliade, intr'un'a din conferentiile s'ale la Ateneu, vorbindu despre educatiune, redicá fórté multu pe mame. In adeveru cine ne nasce, cine ne cresce, cine ne póta pe braçie cu atát'a caldura, cine ne invétiá a vorbi, cine in fine ne pune in contactu cu cei ce ne incunjiura?— Mam'a;— mam'a dér' este care ne forméza si ne dá soçietatii.

Nobila creatura, inalta misiune!

Michelet, in scrierile s'ale te-a laudatu si fórté multu ti-a redicatu dreptulu.

Ei bine, natur'a ti-a datu acestu dreptu, acésta frumoasa misiune, pe care tóta lumea o recunósce, si numai tu stái si o privesci cá o povéra, de care cauti in totu momentulu si la ori-ce ocaziune a te scapá, — séu mai bine cá o detoria, pe care o platesci numai candu n'ai bani.

Si in adeveru la cine vedemu ca se respecta legea naturala mai bine cá la clas'a seraca? Numai pe mamele serace le vedemu portandu-si copilasii pe braçie si dandu-le caldurosulu loru senu.

Tu, mama, esti care dáí armatei pe cei mai bravi capitani si scientiei pe barbati eruditi. Dela tine depinde se-ti redici prestigiulu si se-ti recapeti dreptulu pierdutu. Reforméza soçietatea, stringe-ti copii cu caldura la sinu-ti, dá-le laptele teu, inspire aerulu peptului teu, si atunci candu ei te voru cunósce de mama adevérata, te voru iubi si respectá si mai multu.

Astadi rele invetiaminte dáí soçietatii, si éca pentru ce: Nici nu s'a nascutu bietulu copilasii si toti ai casei, cu mam'a impreuna striga in tóte partile: doica, doica, cá-ci nu se póte cresce copilulu de mama fiindu cá nare lapte, séu cá este slaba, séu ca nu voiesce se se priveze de seratele obicinuite, séu in fine pentru cá n'are gustu se-si créca copilulu. Aci se facu dóue categorii: unele mai milósa iéu doic'a in casa, pentru cá crescerea celu puçinu se se faca sub ochii loru; altele fiindu cá tiépetele copilului facu reu, supera urechi'a si turbura somnulu d-lui si dómnei, „'lu depunu in mahala la o doica care 'lu cresce.“— Candu voiú vorbi despre doici voiú aretá miseri'a acestei din urma categorii.

Ei bine, bune mame, ve place se aveti unu copilu, ve place se-i díceti: vinu la mam'a, si elu se ve surida, pronuntiandu prim'a vorba: mama! Ve place se ve laudati in lume si prin serate, ce nu au altu scopu de cátu luxulu, dícându cá aveti unu copilu si-lu ingrigiti fórté bine, 'lu educati d-vóstra insi-ve?

Ei bine, nu; nu i-ati datu laptele, nici caldur'a peptului vostru. Natur'a v'a ornatu cu unu senu compusu din dóue mamele, cari odata cu nascerea pruncului se umplu de lapte. Pentru ce aveti mamele, nu cumv'a numai pentru a ve formá unu peptu frumosu, de care nici ast'feliu celu puçinu nu voiti a profitá, ci-lu stringeti in corsetu.

Cátu este de frumosu si de admiratu cum natur'a a facutu cá pe de-o parte se dáti senule copilului si, de alt'a elu se ve surida si... cu tóte astea nu primiti!

Acést'a e o revólta in contr'a naturei si reu faceti de ve revoltati; cá-ci copilulu vostru, sángele si carnea vóstra, suferu urmarile acestei revólte si adese ori o platesce cu viéti'a.

Aveti dreptul vostru; munciti că se-lu posedati; aretati-ve că meritati se purtati pe frunte numele de mama.

Revii la creșterea copilului. Admitu că suntu casuri in care mam'a nu-si pôte cresce singura copilulu; inse suntu fôrte rare.

Ast'feliu mai antâiu regularea sôrtei copilului se face mai înainte de nascere câte-odata chiar' cu câteva septemani, si tôte fara nici unu consiliu medicalu, de si numai mediculu, in asemenea casuri, este competente de-a se pronunçiá asupr'a sôrtei noului nascutu; numai elu, esaminandu séu cunoscându mai deinainte pe mama, pôte spune déca este capabila se-lu alaptéze séu nu. Inse din nenorocire, acést'a nu se face séu fôrte raru.

Mama, care ti-ai datu sângele copilului teu, dâi ei laptele si sênulu teu.

Candu o mama 'si alaptéza copilulu, este mai sanetósa, mai frumósa, mai ferita de o multime de bóie, la care ar' fi mai espusa de n'ar alaptá.

III. Hygien'a copilului. — Dupa nascere copilulu trebuie pusu in conditiuni favorabile, spre a poté traí in noula seu mediu.

Dupa-că mósi'a séu pazitórea care a servitu dreptu mósi'a, l'a stersu in gura spre a scóte tóte mucositatile ce se gasescu, si dupace reguléza tóte necesariile, 'lu scalda cá se-lu curâtie, precum si spre a stimulá pelea, inlesnindu-i functiunea, si apoi 'lu imbraca si-lu infasia bine, dupa obiceiulu nostru, care este fôrte bunu. Va dá copilului apa caldicica cu zăcharu, séu apa de florea de portocale, séu unu ceaiu de teiu, pâna cndu lehus'a se liniscesce si secretiunea lactelui incepe, adeca dupa unii 6 óre in urma facerei, dér' dupa miné este mai bine dupa 12—14 óre dupa facere, candu se va pune copilulu la sênulu se suga, mãndu-se de mai nainte precautiuni cá sfârculu se ia bine facutu spre a-lu poté apucá.

Pentru cá se nu suferé de sfârcu avendu crepaturi prin sugerea copilului, inca deinainte de facere se se spele regulatu de dóue ori pe dí sfârculu cu apa rece, cu apa cu spirtu, séu cu apa cu otietu. Sugerea se va urmá regulatu la fia-care 2 óre; ér' mai târdiu, cu câtu copilulu cresce, se voru schimbá órele, dupa necesitatea copilului si cantitatea de lapte ce are mam'a.

Aerulu se va re'noi regulatu in tóte dílele, fara inse a face vre-unu curentu, séu fara cá aerulu rece de-afara se vie directu asupr'a copilului.

Lumin'a se fia potrivita in camera, mai cu séma in primele díle, atâtu pentru copilu, câtu si pentru lehusa, cá-ci o lumina pré viua pôte produce febra, agitatie, tiêpete si chiar' convulsii grave.

Caldur'a camerei se fia in totu-de-a-un'a mai ace'a-si, adeca dela 16—18 centigrade. Liniscea câtu se pôte de mare si se nu se faca nici unu scomotu bruscu séu tiêpete in casa séu in giurulu ei.

Culcarea si somnulu se fia unulu din obiceiurile cele mai regulate, cá-ci numai ast'feliu in tempulu noptiei, mam'a pôte fi mai liniscita. Dintre légane trebuie preferitu celu de feru, redicatu pe 2 séu 4 petióre inalte de 50—60 centimetre, spre a fi departe de pamentu; trebuie a se preferi ferulu fiindu ca pârásitele nu potu a-si face locuintie in elu.

Curatieni'a la copilu se formeze prim'a ocupatiune.

La inceputu, in tóte dílele se i se faca baie caldicica de 25 centigrade, cu mare precautiuni, mai alesu in tempulu iernei, spre a nu se reci. Mai târdiu la fia-care 2 díle si, in fine, dela a opt'a luna de 2 ori

pe septemana. Se nu stea in baie mai multu de 5—6 minute. Déca copilulu este slabu séu nu, este la tempu se i-se puie in baie si puçina sare de mare séu se i-se faca baie devinu.

In tempulu verei dela etatea de o luna, se se scóta copilulu câtu de puçinu la preambulare in carucioru séu pe braçia, avendu pe ochi unu tulpanu, spre a oprí pravulu de a intrá in ochi, precum si lumin'a pré viua.

Vaccinati'a se pôte face dela a trei'a septemana, inse se se evite pe câtu va fi posibilu tempurile calduróse.

Intiercarea, dupa unii se se faca candu gur'a este garnita de diuti, celu puçinu cei deinainte; dupa altii la a 24-a luna si, in fine, dupa altii la a 12-a luna. Eu credu ca, candu copilulu este mai deinainte obicinuitu — ce'a ce trebuie in totu-de-a-un'a se se faca — mai mânca si altu cev'a, afara de lapte, cum spre es.: bulionu, supu cu fidea, cu grisul, cu tapioca etc.; pe de-o parte se intierca mai lesne, ér' pe de alt'a mai de tempuriu.

Ast'feliu, nu punu nici unu termen si dícu cá atunci candu necesitatile ceru, candu mam'a slabesce pré multu, séu candu laptele este insuficientu in cantitate séu calitate, se pôte intierca copilulu chiar' dela a 10-a luna; obicinuitu, bine intielesu, pe copilu, inctulu, de mai nainte, si cu alte mãncari. Se se obicinúiesca copilulu a bé si câtu de puçinu vinu.

IV. Doicele. — Nu suntemu contra doiceloru, cá-ci de multe-ori suntu de unu fôrte mare folosu. Inse candu se ié o doica, trebuiescu luate o multime de precautiuni in privinti'a sênului si a constitutiunii generale, a etatii si obiceiurilor s'ale. Câtu pentru sênulu, nu titiele mari contienu multu lapte, cá-ci contrariulu adesea are locu. Candu nu este sanetósa, si copilulu care i suge laptele va esi unu lymfaticu, unu bolnavitosu, ba chiar' adesea va contractá si maladi'a de care ea suferé.

Pentru cá dela inceputu si pâna aci nu am datu decâtu numai nisce principie generale, de ace'a lasu la o parte enumerarea diferiteloru conditiuni ce trebuiescu se implinésca o buna doica, cá mediculu se dee aceste deslusiri, candu va fi consultatu.

Candu am vorbitu despre detoriile mamei catra copilu, am facutu dóue categorii de doici:

1) Cele ce se tienu in casa, 2) cele ce stau la ele si primescu copii. — Candu necesitatile ceru si suntu justificate de medicu, categori'a antaiu nu numai cá nu este desavantagiósa, ci din contra aduce unu mare folosu si serviciu societatii. Câtu pentru a dóu'a categorii, ace'a de-a dá copilulu afara lin casa, afara din drepturile s'ale, departe de caldur'a parintiésca, infundatu prin mahalale, pe mâni de femei care in apartintia suntu cele mai ingrigitóre si in realitate producu atatea victime, sum cu totulu contra loru. Unde pôte esista miseria mai mare cá la ele, unde pôte vedé cineva creatura umana mai persecutata, decâtu copilulu la ele?

Din 100 de copii ce li se incredintiéza 90 cadu victime ale releloru ingrigiri ce li se dau, si luandu cifra de 90 am fostu prea indulgentu, cá-ci suntu convinsu cá asiú poté redicá cifra chiar' la $\frac{99}{100}$.

Nimicu mai intristatoriu decâtu a stá strainu si a privi la maltratarile aceloru mici si innocente creature, care stau in câte o chilie umeda, obscura si murdara, tiâpandu o mare parte din dí; ér' nóptea obositu de tiêpetele dílei, nu facu decatu a le repetá si mai ingrozitoriu.

Afara de ast'a, pentrucă femeia nu se pôte sus-tine numai cu unu copilu, ié cate 2 si 3; ast'felu cá nici unulu nu este hranitu. Doic'a devine insarcinata; alta causa de ingrigire. Intre altele, cate urite obiceiuri nu contractéza sermanii copii.

Nici odata unu copilu, la o doica afara, n'am vedutu se fia grasu, sanetosu si se se redice in petióre mai inainte de 15 luni.

Terminu, sperandu cá, déca nu veti urmá tote aceste consilie, celu puçinu veti cautá a modificá multe.

Dr. Christodoru Paunescu.

CEASULU REU.

Dedicatiune Dómnei Elena

Eri, n'aveamu ce face, dómna, 'mi-erá gróznicu de uritu,
Me 'nvírteamu, nu 'mi gaseamu loculu, erámu prea posomorítu.
In sfirsitu, pentru-a nu pierde tóta diu'a in zadaru,
M'am decisu se facu inspectie la bagagi-mi literaru.
Nu sciu cum, din întâmplare, tocmai dau preste-o scrisóre,
Semanatu întregu cuprinsu-i de cuvinte ardiétóre:
„Te iubescu“ — asia se 'ncepe — „si-acesti ochi se nu mai vedea
„De voru indrasni asupra altei fiintie se mai cadia;
„Te iubescu cu frenezie, mai multu de cátu viétia mea,
„Te iubescu cá o nebuna, te iubescu et caetera“
Dómna mea, gácesei ími pare de la cine a primitu,
Astu specimenu de scrisóre servu-ti fórtu umilitu!
Dumneata, odinióra, 'mi-ai facutu marea onóre,
Cá se 'mprascii banuila-mi se-mi trimeti asta scrisóre.
Si vedi câte-odata trebni cá se credemu in povesci,
De si le dicea-ti adesea ca suntu znóve betránesci!

II

Nu e multu de 'atuncea, dómna, cineva ími povestea,
Nu sciu cum venise vorba, ca unu ochiu n'ati mai avea.
Mi se pare — 'mi spúnea densulu — cá voiundu se asiediatu
O perdea, in cas'a nóua, despre care 'mi vorbeati,
A-ti cadíutu, si in cadere asiá reu v'ati fi lovitu,
Incátu ochiulu celu dia drépt'a nolens volens a saritu!
Credeti c'o durere-adínca a cuprinsu sufletulu meu,
Si 'mi-amu disu ca ast'a nu e decátu numai ceasulu reu!
Astadi inse cându hasardulu a facutu de am gasitu
Mósse, din vremea trecuta, despre care v'amu vorbitu,
Dati, ve rogu permisiune penei mele se-indrasnéscá
A ve spune, ca 'i pedépsa, prea cu dreptu, dumnediéscá.
Si 'n acelasi tempu, permiteti se ve dau povatiuirea,
Cá p'acela carni astadi consacratuati iubirea,
Se nu 'lu mai tradati in modulu cum pe mine m'ati tradatu,
Déca vreti ochiulu din stánga se nu sara ca celu-faltu.
Si-acumu terminándu scrisóreá se subscrie prea plecatu
Eu amiculu d-tale, ce 'n sfirsitu, e resbnatu!

Bsb. 3 Sept. 1882.

I. N. Viersianu.

Calendaria pre anulu 1883.

Au esitu de su tipariu:

„Calendarulu Familiei“ pre anulu 1883. Contiéne urmatórele materii:

Partea Calendaristica: Date cronologice. — Serbatorile si alte díle schimbatórie. — Celea patru anutempuri. — Ajunurile (posturile) preste anu. — Intunecimi in sóre si luna. — Cometulu reginte. — Genealogia. — Cronologia. — Numirea Dílei — Datulu curente — Santii si serbatorile. — Fazele Lunei si schimbarile tempului. — Semne de tempu. — Resarirea si Apunerea Sórelui. — Tergurile de tíera. — Calauzu finantiaru impreunatu cu Tabelele timbreloru. — Calauzu postalu si telegraficu. — Mersulu trenurilor. — Anunciuri literarie si altele.

Partea de cetitu: (Bibliotec'a Familiei — Cartea I.) — Fortun'a (poesia.) Viétia sociala superióra victiei individuale. Mam'a (poesia.) O mama. Carmen Sylva (poesia.) Gardist'a. Poesi'a si politic'a (poesia.) O pagina de auru din viétia unei femei. La una copila (poesia.) Luxulu femeiei si Zestrea miresei. Prim'a ingrigire a pruncilor (reflesiuni igienice — la adres'a mameloru.) Feliurimi: Drepturile reciproce ale casatoritiloru. Tradarea pedepsita. Nevést'a betranului (poesia.) Principele Talleyrand si medicii lui. Utilitatea postei. Unu Paris modernu. Confundarea persónei. Carti si carti. Femeile. Pétr'a intieptiunei.

— Pretiulu unui esemplariu e 50 cr. v. a. Totu alu cincilea esemplariu se dá gratis; si asié 5 esemplare costau 2 fl., 10 esemplare 4 fl., — ér' 20 esempl. odata dispuse se dau numai cu 7 fl. v. a.

Langa acestu calendariu este alaturatu, cá premiu de totu gratis, o icóna fórtu frumósa — represantandu pre Maiestatile loru Regele si Regín'a Romaniei.

Calendarulu Sateanului Romanu pre anulu 1883. Contiéne urmatória materii:

Partea Calendaristica: Date cronologice. — Serbatorile si alte díle schimbatórie. — Celea patru anutempuri. — Ajunurile (posturile) preste anu. — Intunecimi in sóre si luna. — Cometulu reginte. — Genealogia. — Cronologia. — Numirea Dílei — Datulu curente — Santii si serbatorile. — Fazele Lunei si schimbarile tempului. — Semne de tempu. — Resarirea si Apunerea Sórelui. — Tergurile de tíera. — Calauzu finantiaru impreunatu cu Tabelele timbreloru. — Calauzu postalu si telegraficu. — Mersulu trenurilor. — Anunciuri literarie si altele.

Partea de cetitu: (Bibliotec'a Sateanului Romanu Cartea IV.) — Imperatés'a Lumei (poemu istoricu.) Floric'a lui Draganu (novela.) N'am nemica... (poesia) Murgu si fél'a lui (poesia.) Colib'a tieranului. Folosulu istoriei nationale la poporulu romanu. Roman'u (poesia) Maestri'a de a te ínávuti. O nu plange poporulu meu... (poesia.) Malur'a si taciunele, varuitulu graului de sementia. Strigoi (poesia.) Draculu dascalitu prin femeia. Se me'nsoru se nu me'nsoru?... (poesia.) Rusulu si Orbulu. **Risete si zimbete:** — Din resboiulu Romaniloru cont'a Rusiloru. Ce-au luat Rusii? Una proba. Intre doi prunci. De ce-i paguba?

— Pretiulu unui esemplariu e 35 cr. v. a. Totu alu cincilea esemplariu se dá gratis; si asié 5 esemplare costau 1 fl. 40 cr. 10 esempl. 2 fl. 80 cr., — ér' 20 esempl. odata dispuse se dau numai cu 5 fl. v. a.

CALENDARIULU SATEANULUI ROMANU* impreuna cu „CALENDARIULU FAMILIEI“ de-odata dispuse costau — spedate franco — numai 75 cr. unu esemplariu, — 3 fl.—5 esemplare, — 6 fl.—10 esempl.— si 10 fl.—20 esemplare.

— A se adresá la Imprimari'a „AUROR'A“ in Gherl'a (Szamosujvár.)

POST'A REDACTIUNEI.

V. B. M. Viná pâna la noi.

Omoru Tatariloru etc. nefiendu de natur'a acelor'a la cari s'a scrisu Concursu, — auctorulu lui e rogatu a ne dá dreptulu de alu desface si publicá in diuariulu nostru mai inainte. Scantei'a amorului s'a stinsu de suflarea rece a inspiratiuniloru d-tale.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundetoriu: Niculae F. Negrutiu.

Imprimari'a „Aurora“ p. A. Todoranu in Gherla.